

TÜSİAD

YÖNETİM KURULU BAŞKANI

ÜMİT BOYNER'İN

“DÜŞÜK KARBON EKONOMİSİNE GEÇİŞ:

8. TARAFLAR TOPLANTISI (COP 18/DOHA)

VE SONRASI İÇİN BEKLENTİLER” TOPLANTISI

AÇILIŞ KONUŞMASI

27 Aralık 2012

Mövenpick Oteli, İstanbul

TÜSİAD AVRUPA İŞ DÜNYASI KONFEDERASYONU (BUSINESSEUROPE) ÜYESİDİR

İstanbul: Meşrutiyet Cad. No: 46 Tepebaşı 34420 İstanbul -Türkiye
Ankara: İnan Cad. No:39/4 Gaziosmanpaşa 06700 Ankara- Türkiye
Brüksel: 13. Avenue des Gaulois, 1040 Brussels-Belgium
Washington D.C.: 1250 24th Street, N.W., Suite Nr. 300, Washington D.C.20037-USA
Berlin: Märkisches Ufer, 28 Berlin 10179 Germany
Paris: 33, Rue de Galilée 75116 Paris France

Tel: +90 (212) 249 19 29
Tel: +90 (312) 468 10 11
Tel: +32 (2) 736 40 47
Tel: +1(202) 776 77 70
Tel: +49 (30) 288 786 300
Tel: +33 (1) 44 43 55 35

Faks: +90 212 249 13 50
Faks: +90 (312) 428 86 76
Faks: +32 (2) 736 3993
Faks: +1 (202) 776 77 71
Faks: +49(30) 288 786 399
Faks: +33 (1) 44 43 55 46

e-mail: tusiad@tusiad.org
e-mail: ankoffice@tusiad.org
e-mail: bxloffice@tusiad.org
e-mail: usoffice@tusiad.us
e-mail: berlinoffice@tusiad.org
e-mail: parisoffice@tusiad.org

www.tusiad.org

Sayın Bakanım, Değerli konuklar ve Basın Mensupları,

Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği adına hepinizi saygıyla selamlıyorum. TÜSİAD Sektörel Politikalar Komisyonu bünyesinde faaliyet gösteren Çevre Çalışma Grubu tarafından düzenlenen “Düşük Karbon Ekonomisine Geçiş:18. Taraflar Toplantısı ve Sonrası için Beklentiler” konferansına hoşgeldiniz.

TÜSİAD olarak, küresel platformlarda iklim değişikliğine yönelik çözüm arayışlarını ve uluslararası gelişmeleri, doğrudan katılım sağlayarak yakından takip ediyoruz. Bu doğrultuda 2008 yılından bu yana uluslararası arenada iklim değişikliği müzakerelerine aralıksız katılıyor ve Türkiye'nin pozisyonunu iş dünyası kimliğimizle aktarmayı hedefleyen etkinlikler düzenliyoruz. Bu yıl da TÜSİAD olarak Birleşmiş Milletler tarafından Katar'ın Doha kentinde düzenlenen İklim Değişikliği 18. Taraflar Toplantısı'na Türk iş dünyasını temsilen 6 kişilik bir heyetle katıldık. Bu konferans içerisinde “Türkiye'nin Düşük Karbon Ekonomisine Geçiş Süreci ve Özel Sektörün Rolü” başlıklı bir etkinlik de düzenledik. Söz konusu etkinlikte Büyükelçimiz Sayın Mithat RENDE de konuşma yaparak bize destek verdi. Hem kendilerine, hem de Doha'da Türkiye heyetinin başında bulunan Çevre ve Şehircilik Bakan Yardımcısı Muhammet Balta nezdinde yakın işbirliği içerisinde çalıştığımız Çevre ve Şehircilik Bakanlığına süreçteki katkılarından dolayı teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bildiğiniz gibi iklim değişikliği, bugün insanlığın karşılaştığı en büyük tehditlerden birini oluşturuyor. 1970'li yılların sonundan beri BM çatısı altında bu uzun dönemli soruna kolektif bir çözüm bulmaya çalışıyoruz. BM İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesinin imzaya açılması ile 1992 yılında somutlaşan bu süreç, bugün küresel bir iklim sistemine doğru evrilmekte. Ancak, maalesef 1992'den bu yana dünyada değişen sosyoekonomik dengeler ve kalkınmışlık farkları uluslararası mutabakat ile böyle bir iklim rejiminin oluşturulmasını güçleştiriyor. Geçtiğimiz üç yılda, 2012 sonrası dönemin oluşturulacağı müzakerelerin büyük siyasi mücadelelere sahne olduğunu ve arzu edilen sonuca ulaşmadığını gözlemledik.

Mali kriz sebebiyle devletlerin önceliklerindeki değişim; kaya gazının ve Fukushima felaketinin etkisi ile farklılaşan enerji dengeleri; ve düşen kömür fiyatları neticesinde artan kömür kullanımı, bu sürecin daha da aksamasına sebep oluyor. Yenilenebilir enerji kullanımı ve enerji verimliliğini artırma yönündeki uluslararası girişimlere rağmen, ulusal politikalar ve ülkelerin iklim rejimindeki taahhütleri sera gazı salımlarını azaltmak için yeterli değildir. Bunun bir göstergesi olarak 2010 yılında küresel karbon salımı artışının rekor seviyeye çıkmıştır. Uluslararası Enerji Ajansı'nın Dünya Enerji Görünümü 2012 raporuna göre 2 derecelik sıcaklık artış hedefinin tutturulması ihtimali giderek azalmaktadır. Mevcut düzende bir değişiklik gerçekleştirilmez ise 6 derecelik bir artış kaçınılmaz olacak.

Bu gelişmelere paralel olarak Japonya, Rusya, Kanada ve Yeni Zelanda gibi sürecin önemli tarafları Kyoto'nun ikinci döneminde yükümlülük almayacaklarını belirtmişlerdir. 2. Dönemde yükümlülük alacağını açıklayan AB, Avusturalya ve İsviçre gibi ülkeler ise küresel sera gazı salım toplamının sadece %15'ini oluşturmakta.

Bütün bu olumsuz diyebileceğimiz gelişmelere rağmen, Doha'da çıkan karar nettir. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin tamamını kapsayacak yeni bir anlaşma için müzakere metninin temel taşlarının 2014'ün sonunda belirlenmesi ve taslak müzakere metninin de Mayıs 2015

öncesinde tamamlanması hedefleniyor. Yeni iklim rejimi ise 2020 yılından itibaren yürürlüğe girecek. Bu özellikle Türkiye'nin pozisyonu açısından bize dar bir fırsat penceresi bırakıyor.

2015 yılında gerçekleşecek COP 21 toplantısını bütün sistemin üzerinde anlaşıldığı son nokta olarak gördüğümüzde, Türkiye hemen bugün, büyük bir ciddiyetle çalışmalarını hızlandırmaya başlamak durumunda. Türkiye'nin bu süreci müzakereler içerisinde doğru konumlanmakta kullanabilmesi için önümüzdeki dönemde somut verilere dayalı, tutarlı ve uzun dönemli öngörüler içeren azaltım politikaları geliştirmesi gerekecek. Rekabet ettiğimiz ülkeler ile Türkiye'yi benzer bir konuma oturtarak büyüyen düşük karbon ekonomisinde güçlü bir yer edinmemizi sağlayacak politikalar geliştirmek ve bunları uluslararası arenada etkili bir şekilde aktarmak, hem ülkemiz rekabet gücünü artıracak, hem de müzakere sürecinde pozisyonumuzu sağlamlaştıracaktır.

Değerli Katılımcılar,

İklim Değişikliği Konferansları sonuçlarını ülkemiz açısından değerlendirirsek, 2010 yılında Cancun'daki 17. Taraflar toplantısında (COP- 17) Türkiye'nin özel koşulları tanınmıştı. COP 18 Durban toplantısının bizim için en önemli çıktısı ise, Türkiye'nin Sözleşme altındaki mali desteklerden yararlanabileceğinin kabul edilmesiydi. Bu yıl Doha'da da Türkiye adına yeni ve başarılı gelişmeler oldu. Türkiye'nin müzakerelerdeki özel durumuna atıfta bulunularak sürecin devam etmesinin bundan sonraki dönem için de önemli olduğunu düşünüyoruz. Ancak halihazırdaki sistem içerisinde Türkiye'ye sağlanacak mali desteklerin resmi bir çerçeveye oturtulması konusunda yol kat edilmesi gerekmektedir. Her ne kadar Türkiye, özel konumunu uluslararası arenada kabul ettirerek önemli bir başarı sağlamış olsa da, geçtiğimiz 10 yıllık sürede başta Çin ve Hindistan olmak üzere büyük bir yatırım ve finansman desteği alan ülkelerin yararlandığı avantajlardan yararlanamamaktadır. COP 18 kararı sonrasında Türkiye'nin bu yönde sürece katkı sağlayan bir ülke olduğunu göstermesi önem kazanmıştır. Rekabetçiliğimizi de gözetererek hazırlanacak ulusal iklim değişikliği politika ve stratejilerinin tutarlı şekilde uygulanması ve bunun uluslararası arena ile de paylaşılması Türkiye'nin yeni rejimde arzu ettiği şekilde konumlanmasını sağlayabilir. Şunun da altını çizmeliyim ki, düşük karbon ekonomisine geçiş sürecinde elde edilecek kaynakların bürokratik mekanizmalardan ziyade iklim değişikliğine teknoloji yatırımı yapan özel sektörün desteklenmesi için kullanılması bu sürecin daha başarılı olmasını sağlayacaktır.

İklim değişikliği ile mücadele, küresel ekonominin bir dönüşüm geçirerek düşük karbon salımı prensibini benimseyen üretim ve hizmet yöntemlerine geçişini gerekli kılmaktadır. Düşük karbon ekonomisini oluşturacak olan bu yeni yöntem ve teknolojilerin 3.5-4 trilyon dolarlık bir piyasa yaratacağı öngörülmektedir. Küresel olarak düşük karbon ekonomisine doğru bir yönelim, doğru politikalar oluşturulduğu takdirde, Türkiye gibi rekabet gücünü artırmayı hedefleyen bir ülke için büyük fırsatlar sunabilir. Yeni piyasa koşullarına adapte olacak şekilde ekonominin yapılandırılması, rekabet gücünün korunarak bu piyasadan pay alınmasında önemli bir rol oynayacaktır. Genel stratejilerin yanı sıra, son yıllarda hazırlanan sektörel stratejilerin de bu yeni eğilimi göz önünde bulundurarak planlanması rekabetçi bir ekonominin sektörel olarak da düzenlenmesine yardımcı olacaktır.

Bu doğrultuda, ulusal politikaların ve kapasitenin oluşturulması sürecinde iş dünyası ile güçlü bir ortaklık kurulmalı ve sektörel durum değerlendirmeleri ve eylem planları bu ortaklıklar temelinde hazırlanmalı ve takip edilmelidir. İklim değişikliği ile mücadelede hedeflerimizi belirlerken, sanayi politikası, enerji politikaları, yatırım destekleri ve teşvikleri, dış ticaret, yerel yönetimler, bölgesel kalkınma gibi çeşitli konuları entegre bir şekilde ele almak

durumundayız. Ülke pozisyonları oluşturulurken iklim değişikliği konusunda yükümlülük altına girecek olan özel sektörün, bilgi ve deneyimine başvurulması ve süreçte aktif bir rol alması gerektiğine inanıyoruz. İklim Değişikliği Koordinasyon Kurulu ve altındaki çalışma gruplarının da etkili bir şekilde çalıştırılması bu sürece önemli katkı sağlayacaktır.

Sözlerime son vermeden önce, hem kamu, hem de özel sektör olarak küresel iklim müzakereleri ile oluşmakta olan yeni iklim rejiminde Türkiye'nin doğru konumlanması için çalışmamız gerektiğinin bir kere daha altını çizmek istiyorum. Biz TÜSİAD olarak üzerimize düşeni yapmaya ve işbirliği içerisinde olduğumuz muadil uluslararası iş dünyası örgütlerine bu yöndeki görüşlerimizi aktarmaya hazırız.

Beni sabırla dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Şimdi açılış konuşmasını yapmak üzere Çevre ve Şehircilik Bakan Yardımcısı Sayın Muhammet Balta'yı kürsüye davet etmek istiyorum.

Buyurun Sayın Bakanım...